

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **4810** по описа за **2011** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Т. В. М. от [населено място], чрез адв. А. Д., срещу РЕШЕНИЕ № I-33-6 от 10.02.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, ПЪРВО ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 33 състав, постановено по гр. дело № 384/2009г.

В жалбата не са въведени конкретни основания за незаконосъобразност на съдебното решение. Касаторът претендира само съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени решението в частта, с която е оставена без уважение жалбата му срещу Решение № ВР221/01.11.2007 г. на Общинска служба по „Земеделие и гори” – Н. Искър в частта, с която на наследниците на Т. М. П. е определено обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя от 4.200 дка, IV категория, по 877 лева за 1 дка. Иска се присъждане и на разноските по делото.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА „ЗЕМЕДЕЛИЕ” – Н. ИСКЪР, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства

и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-33-6 от 10.02.2010 г., постановено по гр. дело № 384/2009г., в оспорената му част, СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 33 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касатора срещу РЕШЕНИЕ № ВР221 от 01.11.2007 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” - ”Н. ИСКЪР” в частта, с която е определено на наследниците на Т. М. П. правото на обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху земеделска земя с площ от 4.200 дка, IV категория, в размер на 877 лева за 1 дка.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на Общинска служба по “Земеделие и гори” – Н. ИСКЪР в тази му част е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че по делото не се установява определения размер на обезщетението да е в несъответствие с издадената на основание разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ Наредба за условията и реда за установяване на текущите пазарни цени на земеделските земи.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 33 състав.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя изводите на първоинстанционния съд за законосъобразност на оспорения административен акт в частта по отношение на определеното обезщетение за земеделска земя с площ от 4.200 дка. В производството по чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ, предмет на преценка за законосъобразност е определения от административния орган размер на обезщетението. Съгласно разпоредбите на чл. 36, ал. 1 и ал. 2 от ЗСПЗЗ размера на обезщетението се определя с нарочен акт от съответната ОСЗГ, включително и за земеделски земи включени в границите на урбанизираните територии. В съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗСПЗЗ размерът на обезщетението се определя по реда на наредба на Министерския съвет, а не по тяхната действителна пазарна стойност. Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, приета с ПМС № 118 от 26.05.1998, обн. ДВ, бр. 64/1998 г., /сега Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи, заглавие изменено в ДВ, бр. 75/2006 г./ се прилага по отношение на всички земеделски земи, включително и тези, включени в урбанизираната територия, тъй като при определяне стойността на обезщетението се взема предвид характера на земята към момента на внасянето и в ТКЗС, при хипотезата на чл. 10б от ЗСПЗЗ, какъвто е и настоящия случай. В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че за да извърши съдебен контрол на оспорения акт следва да установи дали административният орган е спазил изискванията на цитираната наредба, която е единствено приложима и определяща критериите и реда за определяне на стойността на земеделската земя, и е допуснал изслушването на съдебно-техническа експертиза. Доколкото обаче касаторът не е внесъл определеното от съда възнаграждение за вещо лице и допуснатата експертиза е заличена, то подадената от него жалба в частта относно определяне правото на обезщетение за земеделска земя с площ от 4.200 дка е недоказана и правилно е оставена без уважение от първоинстанционния съд. Видно от приетите по делото писмени доказателства жалбоподателят не е представил също така

и доказателства относно обстоятелството, че е обжалвал Решение № ВР221 от 23.01.2006 г. на ОСЗГ – Н. Искър, с оглед на което и правилно СРС е приел, че това решение е влязло в сила.

По така изложените правни доводи и аргументи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебното решение № I-33-6 от 10.02.2010 г. на СРС, I ГО, 33 състав по гр. дело № 384/2009г. в частта, с което е била оставена без уважение жалбата срещу РЕШЕНИЕ № ВР221 от 01.11.2007г. на Общинска служба по "Земеделие и гори" – Н. Искър е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания, поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град следва да я остави без уважение.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-33-6 от 10.02.2010 г., постановено по гр. дело № 384/2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ПЪРВО ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 33 състав, в частта, с която е оставена без уважение жалбата на Т. В. М. срещу Решение № ВР221/01.11.2007 г. на Общинска служба по „Земеделие и гори” – Н. Искър.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.